

[Indenrigsministeren.]

skabte forventninger. Man står ikke frit, idet der må tages en lang række dels praktiske, dels menneskelige hensyn. Omvendt er de mange producerende apoteker — det vil jeg gerne understrege — en slags beredskabsreserve, idet erfaringen har vist, at det er en fordel i en situation, hvor landet helt eller delvis er afskåret fra tilførsler udefra, at have produktionen af lægemidler spredt på så mange enheder som muligt.

Endelig var det ærede medlem inde på, om det ikke ville være hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at nedsætte en kommission eller et udvalg. Jeg tror ikke, at nedsættelsen af et sådant udvalg er så nødvendig, som det ærede medlem egentlig lagde op til, og jeg kan begrunde det med følgende: sundhedsstyrelsen og apotekerfonden samarbejder om planer for, hvor mange og hvilke apoteker der vil kunne nedlægges eller omdannes til håndkøbsudsalg, uden at det går ud over en rimelig adgang for befolkningen til medicinforsyning. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der er nedlagt 3 apoteker, og flere vil følge efter. Men det må også understreges, at en række eksisterende apoteker i realiteten i dag svarer til de svenske såkaldte B-apoteker. De pågældende apoteker fremstiller selv kun en beskeden produktion, hvilket er muliggjort ved etablering af de kontrollerede laboratorier. I sådanne tilfælde giver sundhedsstyrelsen dispensation for indretningskravene.

Et af Apotekerforeningen nedsat udvalg er ved at slutte sit arbejde med at finde frem til en rationalisering af apoteksindretninger og af apoteksdriften, og dette udvalgs arbejde har allerede givet visse forbedringer.

Jeg vil også gerne understrege, at hvis den ændring, som jeg har stillet forslag om i forslaget § 1, punkt 7, om åbningsstederne, bliver administreret rigtigt — og jeg vil bestræbe mig derfor — vil det også kunne medføre en billiggørelse af driften.

Jeg mener også, det vil være rigtigere at vente med nedsættelse af et sådant nyt apotekerudvalg, indtil problemerne i forbindelse med Danmarks tilknytning til fællesmarkedet er mere klarlagt. Det var vist det ærede medlem hr. Bækgaard, der spurgte, hvordan Danmark ville blive stillet, hvis vi kom ind i de seks. Jeg kan sige, at

den ved Romtraktaten tilsigtede ret til fri erhvervsudøvelse i medlemsstaterne og den hermed forbundne gradvise fjernelse af restriktionerne i de enkelte staters lovgivning forudsætter — som udtrykkeligt nævnt i Romtraktatens artikel 57 — for så vidt angår medicinsk, farmaceutisk og lignende virksomhed, en samordning af de af de forskellige medlemsstater opstillede betingelser for udøvelse af sådan virksomhed. Direktiver til en sådan samordning kan udstedes af rådet, hvori samtlige medlemsstater er repræsenteret. Men det er udtrykkeligt fremhævet med hensyn til betingelserne for udøvelse af medicinsk, farmaceutisk og lignende virksomhed, at der kræves enstemmighed med hensyn til udviklingens første etape. Derefter kræves der i anden og de efterfølgende etaper almindeligt flertal. Jeg kan ligeledes understrege, at efter den gældende danske apotekerlov kræves der, for at man kan opnå apotekerbevilling, blandt andet, at man har dansk indfødsret, og at man har dansk farmaceutisk kandidateksamen. Provisorer skal ligeledes have aflagt dansk farmaceutisk eksamen. Det vil altså sige, at en samordning med andre staters regler måtte forudsætte en ændring i den danske lovgivning på dette felt.

Endelig sagde det ærede medlem hr. Mørk, at han håbede ikke, at dette, at farmaceuterne regnede med, at de alle sammen skulle have et apotek, skulle være afgørende for, hvor mange apoteker der skulle være her i landet. Det er jeg enig med det ærede medlem i. Nu er det jo heller ikke sådan, at alle farmaceuter regner med, at de kan få et apotek. Vi har 353 apoteker, og så vidt jeg ved, er antallet af farmaceuter i dag — jeg tror, det er helt højagtigt — 868,7, idet man regner deltidsarbejde om til heltidsarbejde. Det vil altså sige, at kun omkring 50 pct. af farmaceuterne vil opnå at få selvstændigt apotek. Men jeg er enig i, at det af det ærede medlem nævnte spørgsmål ikke skal være afgørende for, hvordan vort apotekervæsen skal indrettes.

Det ærede medlem hr. Dalsgaard var inde på, at det var nødvendigt, at vi i lovgivningen stræbte efter at få en ordening, der giver apotekerne en vis interesse i, at apoteket bliver rationalt drevet, således at medicinpriserne ikke bliver for høje. Jeg